

بررسی تاثیر تنفس خشکی بر فتوسترنز و تبادلات گازی در انگور

ولی ریبعی^۱، علیرضا طلایی^۲ و علی عبادی^۲

- ۱- استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان
۲- استاد و استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران (کرج)

به منظور بررسی اثر تنفس خشکی بر فتوسترنز و تبادلات گازی در انگور پژوهشی در سال ۱۳۸۰ در دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران اجرا گردید. این تحقیق در قالب آزمایش فاکتوریل در طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار انجام شد. در این مطالعه انگورهای یکساله پیوند نشده ارقام بیدانه سفید، یاقوتی شیراز، خوشناس و سیاوه در هوای آزاد در گلدانهای پلاستیکی (به قطر ۳۴ سانتیمتر و عمق ۴۲ سانتیمتر) که با مخلوط خاک رسی لومی و شن به نسبت ۱:۳ پر شده بودند، کاشته شدند. بوته‌ها بصورت شاخه کوتاه هرس شدند (در هر بوته فقط دو شاخه و از هر شاخه فقط سه جوانه نگه داشته شدند). تنفس خشکی ۱۱۵ روز پس از باز شدن جوانه‌ها شروع و دو ماه ادامه یافت. بوته‌های شاهد هر پنج روز یکبار (زمانی که پتانسیل آب برگ حدود ۱-۱/۵ مگاپاسکال بود) و بوته‌های تحت تنفس هر ۱۰ روز یکبار (زمانی که پتانسیل آب برگ حدود ۱/۵-۱ مگاپاسکال بود) با هفت لیتر آب آبیاری شدند (اعمال تنفس خشکی بر اساس منحنی Ψ_{w} و PWC_{w} و FC خاک). فتوسترنز خالص (P_n)، تعرق (T_r ، هدایت روزنه ای (g_s)، غلظت داخلی CO_2 ، Ci) و کارابی مصرف آب ($W.U.E$) بوسیله دستگاه اندازه گیری فتوسترنز مدل HCM-1000 ساخت شرکت Walz آلمان از برگهای کره ۵-۷ شاخه‌ها یک روز قبل از آبیاری در طی آزمایش اندازه گیری شدند. تجزیه واریانس و مقایسه تیمارها نشان داد که تنفس خشکی فتوسترنز خالص، تعرق و هدایت روزنه ای را در ارقام مورده آزمایش کاهش ولی غلظت داخلی CO_2 را افزایش داد. کاهش فتوسترنز خالص، تعرق و هدایت روزنه ای در رقم بیدانه سفید بیشتر از سه رقم دیگر بود و غلظت داخلی CO_2 در رقم یاقوتی شیراز بیشتر کاهش یافت. کارابی مصرف آب در رقم یاقوتی شیراز تحت تنفس خشکی از سه رقم دیگر بیشتر بود که نشانه تحمل و مقاومت آن به خشکی می‌باشد. نتیجه گرفتند که یاقوتی شیراز به خشکی مقاومتر از بقیه ارقام است.